

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0142 van 7 november 2011
in de zaak 1011/0875/SA/1/0821

In zake: ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen :*

1. ■■■■■
2. ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I.   VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 juni 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 mei 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme van 14 januari 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen de verkavelingsvergunning verleend voor het opsplitsen van lot 11 in een bestaande verkaveling in 2 loten voor halfopen bebouwing.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 oktober 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

■■■■, verzoekende partij, en de heer Johan KLOKOCKA, die verschijnt voor de verwerende partij, evenals advocaat Bram DE SMET, die loco advocaat Wim DE CUYPER verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■ vragen met een op 15 juli 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 27 juli 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 12 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme een aanvraag in voor de wijziging van een verkavelingsvergunning met betrekking tot *“het opsplitsen van lot ■■■■ in 2 loten voor halfopen bebouwing”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Dendermonde’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het perceel is wel gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling van 28 juli 1998 (nummer 5/42008/1200/3).

De aanvraag werd voor akkoord ondertekend door de eigenaars van 30 van de 32 kavels in de oorspronkelijke verkaveling en de eigenaars van de aanpalende loten 10 en 12 hebben bezwaren geformuleerd.

Op 14 januari 2011 wordt de stilzwijgende weigering van de vergunning door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hamme aangetekend verzonden aan de tussenkomenende partijen.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomenende partijen op 1 februari 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Omwille van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 27 januari 2011, dat de vrijstelling van openbaar onderzoek voor een aanvraag tot verkavelingswijziging met onmiddellijke ingang vernietigt, wordt de aanvraag tijdens de administratieve beroepsprocedure nog onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Tijdens dit openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 maart tot en met 28 april 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

In zijn verslag van 4 mei 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar aan de verwerende partij om het beroep in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 29 maart 2011, beslist de verwerende partij op 12 mei 2011 om het beroep in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning voorwaardelijk te verlenen.

De verwerende partij overweegt:

“ ...

De verkaveling daterend van 28 juli 1998 omvat een mengeling van 18 loten voor halfopen bebouwing en 14 loten bestemd voor een vrijstaande bebouwing. Quasi alle loten binnen deze verkaveling werden ondertussen bebouwd.

...

De verkaveling [REDACTED] voorziet in 28 half open woningen, 2 appartementen en 1 vrijstaande bebouwing, de verkaveling [REDACTED] voorziet in 6 loten voor halfopen bebouwing.

Binnen de directe omgeving, langs de achterzijde van de verkaveling, ligt de [REDACTED]. Binnen deze straat is eveneens sprake van een mengeling van half open en open bebouwingen met bestemming eengezinswoningen.

Er kan dus besloten worden, dat in de ruime omgeving het merendeel van de woningen in halfopen verband werden opgericht.

De voor lot [REDACTED] in deze aanvraag beoogde typologie van halfopen bebouwingen is dus alles behalve vreemd aan de omgeving.

Het te splitsen lot [REDACTED] heeft een totale oppervlakte van 954.09 m² en is aldus naar huidige perceelsnormen vrij ruim. De aanvraag tot verkavelingswijziging voorziet in twee loten, bestemd voor het oprichten van twee gekoppelde volwaardige halfopen bebouwingen, met respectievelijke oppervlakte van 478.02m² en 476.02m².

De voorgestelde stedenbouwkundige voorschriften zijn in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en stellen voldoende waarborgen voor het realiseren van een goed en verantwoord woonklimaat.

Voorliggende aanvraag voorziet op beide loten in een garage, waardoor voertuigen van bewoners op het eigen perceel kunnen worden gestald. Er zal bijgevolg op het openbare domein geen toename van parkeerdruk zijn.

De bouwdichtheid neemt, door het bouwen van 2 half open bebouwingen op de plaats waar een open bebouwing mogelijk was, niet significant toe, en blijft in de grootteorde van hetgeen gangbaar is in deze omgeving. De draagkracht van het perceel wordt niet overschreden, net zomin als deze van de omgeving. De oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften, en dus eveneens de al aanwezige bebouwingen binnen deze verkaveling, hebben aldus een maximale bouwdiepte op het gelijkvloers van 15m.

Voorliggende aanvraag voorziet voor de gelijkvloerse bouwdiepte in maximaal 18m, waardoor de later op te richten gekoppelde woningen op de twee loten [REDACTED], 3m verder zouden kunnen reiken dan de andere gerealiseerde bebouwingen binnen de verkaveling, wat een impact zou hebben op de aanpalende percelen en de eenvormigheid binnen deze verkaveling niet ten goede zou komen.

Deze wijziging van toelaatbare bouwdiepte is bijgevolg gelet op de bestaande configuratie van de omgeving, niet wenselijk.

De bouwdiepte van het gelijkvloers dient dan ook beperkt te worden tot maximaal 15m, overeenkomstig de van kracht zijnde voorschriften.

....

Uit bovenstaande kan worden besloten, dat de beoogde opsplitsing van het lot 11, in de loten [REDACTED], niet strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

De goede plaatselijke aanleg wordt, mits opleggen van de voorwaarde de gelijkvloerse bouwdiepte te beperken tot 15m, niet in het gedrang gebracht.

De voorgestelde wijzigingen resulteren in een bebouwingsmogelijkheid op deze percelen die niet vreemd is aan deze omgeving en die de belevingswaarde van de aanpalende percelen niet op een onaanvaardbare manier aantast. De te verwachten burenhinder na deze wijziging overstijgt de maat van normale burenhinder niet.

Er zijn bijgevolg geen redenen waarom de gevraagde wijzigingen niet aanvaardbaar zouden zijn op deze plek.

...

Besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer Wim De Cuyper, advocaat, namens [REDACTED] wordt voorwaardelijk ingewilligd.

Vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning wordt verleend volgens ingediende bundel met de bijkomende wijzigende voorwaarde, dat de gelijkvloerse bouwdiepte wordt beperkt tot maximum 15m.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing diende niet betekend te worden aan de verzoekende partij, die derhalve beschikt over een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de aanplakking, om beroep in te stellen (artikel 4.8.16 § 2,1° b VCRO).

In het administratief dossier zijn geen gegevens terug te vinden met betrekking tot de aanplakking van de bestreden beslissing, alhoewel de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking aflevert (artikel 4.7.23, §4 in fine VCRO).

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing van 12 mei 2011 bij aangetekende brief van 16 mei 2011 verzonden aan de tussenkomenende partijen, die deze brief ten vroegste ontvangen kunnen hebben op 17 mei 2011, zodat de tussenkomenende partijen vanaf dan binnen een termijn van tien dagen tot aanplakking dienden over te gaan (artikel 4.7.23, §4 VCRO).

De verzoekende partij heeft dan ook alleszins tijdig beroep ingesteld bij aangetekende brief van 14 juni 2011, dit is binnen dertig dagen na de betekening van de bestreden beslissing aan de tussenkomenende partijen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De tussenkomenende partijen betwisten het rechtens vereiste belang van de verzoekende partij en stellen dat de verzoekende partij nalaat een voldoende concrete omschrijving te geven van de aard en de omvang van het nadeel dat zij desgevallend door de bestreden beslissing meent te lijden.

Het loutere feit dat de verzoekende partij een aanpalende buur is van het betrokken perceel, volstaat volgens de tussenkomenende partijen niet om te beschikken over het rechtens vereiste belang.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad oordeelt inderdaad dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

Anderzijds stelt de Raad vast, en daartoe kan de Raad putten uit de gegevens van het volledige verzoekschrift, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, meer bepaald het door de verzoekende partij beschreven financiële nadeel, de mogelijke geluidshinder, de eventuele inbreuk op de privacy en het beweerd verlies aan lichtinval als onrechtstreekse hinder en nadelen van de bestreden beslissing.

Deze door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel en de verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebreke van omschrijving van de geschonden geachte regelgeving en van de wijze waarop de bestreden beslissing deze regelgeving zou schenden.

Volgens de verwerende partij bevat het verzoekschrift alleen inhoudelijke en taalkundige kritiek op de bestreden beslissing, zodat artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO geschonden is.

In haar verzoekschrift maakt de verzoekende partij in het onderdeel ‘5. In Rechte’ vier onderverdelingen, waarin bezwaren “t.o.v. de beslissing van de deputatie”, “tegen de goede ruimtelijke ordening Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”, “tegen goed bestuur” en “tegen de gebruikte argumenten van de” tussenkomende partijen zijn vermeld.

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift overeenkomstig artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie overeenkomstig artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden beschouwd als het resultaat van de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift kan dan ook geenszins, ook niet gedeeltelijk, worden beschouwd als een uitspraak met betrekking tot de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging toch nog onontvankelijk wordt verklaard wanneer vastgesteld wordt dat de in het verzoekschrift vervatte grieven inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De Raad merkt op dat alleen het inleidend verzoekschrift kan beschouwd worden als principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de vraag of de grieven, waarop het beroep steunt, kunnen beschouwd worden als middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO.

De Raad kan bijgevolg geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van de middelen, zoals vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, wanneer de verzoekende partij deze reeds in het inleidend verzoekschrift hadden kunnen verwoorden.

Tenslotte is het ook niet aan de Raad om uit de uiteenzetting van de verzoekende partij zelf en in de plaats van de verzoekende partij een middel af te leiden.

Overeenkomstig artikel 4.8.16 §3, tweede lid 5° VCRO bevat het verzoekschrift, waarmee de verzoekende partij een beroep instelt, een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, evenals van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De Raad oordeelt dat alleen de bezwaren van de verzoekende partij “tegen de goede ruimtelijke ordening Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”, waarin verwezen wordt naar een schending van artikel 1.1.4 VCRO, beschouwd kunnen worden als voldoende omschrijving van de geschonden geachte regelgeving en van de wijze waarop deze regelgeving geschonden is, zodat het verzoekschrift desbetreffend ontvankelijk is.

Dit geldt niet voor de overige bezwaren van de verzoekende partij, zoals “t.o.v. de beslissing van de deputatie”, “tegen goed bestuur” en “tegen de gebruikte argumenten van de” tussenkomende partijen, die louter feitelijke beweringen zijn en dus niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, laat staan van de wijze waarop deze regelgeving geschonden wordt, maar eerder als een vraag tot heroverweging van de aanvraag, die zou moeten leiden tot een nieuwe vergunningsbeslissing, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Deze grieven zijn dan ook onontvankelijk.

De exceptie kan dan ook slechts gedeeltelijk worden aangenomen: de Raad oordeelt dat het verzoekschrift wel degelijk een middel bevat en dat voor dat middel dus voldaan is aan artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

De eerste vorm van nadeel is vooral te vinden in de kosten die gepaard gaan met het samenstellen van de bezwaarschriften, (nl. het opzoekwerk, schrijfwerk, het geregeld sturen van mails naar de gemeente en de deputatie voor een stand van zaken betreffende het dossier).

...

De tweede vorm heeft te maken met nadelen die opgelopen worden indien de splitsing tot 2 HOB zou plaatsvinden. Deze zijn van de volgende aard:

Geluidshinder bij het gebruik van de garage, want bij een splitsing van lot 11 is het onomstotelijk bewezen dat er een garage komt achter het gebouw. Bij gebruik van de garage zal er geluidsoverlast zijn voor de verzoeker aangezien langs die zijde de slaapkamer is ingepland.

In de zomer bijvoorbeeld zullen wij met gesloten ramen moeten slapen. Dus om een koeler binnenklimaat te genereren zal een airco nodig zijn. Om de elektriciteitsfactuur beheersbaar te houden kunnen ook zonnepanelen geïnstalleerd worden, maar dit heeft ook een financiële implicatie. Beide kosten zijn niet nodig bij het behouden van een OB.

De garage zal ook een inbreuk op de privacy genereren (bij gebruik ervan) gezien de ligging van onze slaapkamer, onze leefruimte en keuken op het gelijkvloers.

Ook verhoogde schaduwvorming/minder lichtinval zal het gevolg zijn bij 2 HOB.

Dit heeft ook negatieve impact op de verwarmings- en verlichtingskosten.

...

Ook nadelen die van toepassing zijn op derden mogen zeker niet uit het oog verloren worden indien er geen schorsing komt.

Het moment dat de kavel gesplitst wordt, zonder een definitieve uitspraak, en één van de gesplitste delen verkocht wordt, is het onomkeerbaar en is de schade hierdoor niet meer recht te trekken. De personen die de kavels kopen vóór een definitieve uitspraak kunnen niet meer terug en lopen op hun beurt ook morele en/of financiële schade op indien de splitsing geannuleerd wordt.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

Verzoeker beweert geluidshinder en een inbreuk op zijn privacy te zullen ondervinden. Hij laat echter na dit in concreto aan te tonen. Deze hinder aspecten zijn sowieso kennelijk niet ernstig. De garage wordt op 20m achter de voorbouwlijn van het hoofdgebouw voorzien, op 1m van de perceelsgrens. De dichtstbijzijnde garage zal zich aldus op 10m van de uiterste hoek van de woning van verzoeker bevinden.

Het oprijden van een wagen naar de garage zal redelijkerwijze slechts een paar keer per dag voorvallen en is niet van die aard dat verzoeker niet meer zou kunnen slapen. Ook valt niet in te zien op welke wijze het voorzien van een garage een grotere inkijk zou creëren dat mocht er gewoon een tuin aanwezig zijn. Sowieso kan een niet-doorzichtige afsluiting voorzien worden.

Een afname van bezonning ingevolge de splitsing van het lot kan niet voorvallen, nu de eventueel op te richten HOB-en binnen hetzelfde grondplan en gabariet van een OB blijven.

...”

De tussenkomende partijen voegen hieraan toe:

“ ...

Wat het eerste aspect van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft toont verzoekende partij niet aan dat dit louter financieel nadeel van die aard is dat het moeilijk te herstellen is. Bovendien kan het uitputten van de rechten van verzoekende partij, zowel in het kader van het openbaar onderzoek als in het kader van de beroepsprocedure, niet beschouwd worden als een nadeel.

...

Deze argumenten kunnen in geen geval overtuigen: nergens geeft verzoekende partij duidelijk en concreet aan waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel gelegen is. Verzoekende partij brengt geen concrete en precieze gegevens aan waaruit de ernst van het nadeel blijkt dat zij dreigt te ondergaan, noch waaruit het moeilijk te herstellen karakter van dat nadeel blijkt.

...

- *Verzoekende partij meent dat hij geluidshinder zal ondervinden doordat er nu een garage zou worden opgericht achter het gebouw. Nochtans moet worden opgemerkt dat ook in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning sprake was van de mogelijkheid tot het oprichten van een afzonderlijke garage op 20m achter de bouwlijn met een max. oppervlakte van 32m², plat dak en een hoogte van 3m....*
- *Verzoekende partij meent dat de garage een inbreuk op de privacy zal genereren gezien de ligging van zijn slaapkamer, leefruimte en keuken op het gelijkvloers; ook hier moet worden opgemerkt dat de mogelijke inplanting van een afzonderlijke garage reeds begrepen zat in de verkavelingsvergunning van 10.07.1998 en dat de bestreden verkavelingswijziging op dit punt geen wijzigingen aanbrengt;*
- *... Ook hier slaagt verzoekende partij er niet in aan te tonen dat er bij 2 half open bebouwingen meer schaduw zou zijn dan bij één open bebouwing, temeer daar het volume van de twee halfopen bebouwingen niet wijzigt in de verkregen verkavelingswijziging ten opzichte van de open bebouwing in de verkavelingsvergunning van 1998...*

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bedoeld in artikel 4.8.13 VCRO, kan niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

Het door de verzoekende partij ingeroepen financieel nadeel ("*kosten die gepaard gaan met het samenstellen van de bezwaarschriften*") is vooreerst niet moeilijk te herstellen.

De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van het overige ingeroepen nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partij brengt geen documenten bij waaruit de door haar beweerde aantasting van het woonklimaat, schending van de privacy en toename van schaduw op haar perceel blijkt, laat staan de omvang en/of de ernst hiervan.

Bij gebrek aan deze gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, is het ingeroepen nadeel dan ook niet ernstig.

Met betrekking tot de geluidshinder, die volgens de verzoekende partij veroorzaakt zou worden door de inplanting van een garage achter het gebouw op de aan haar eigendom palende opgesplitste kavel van het oorspronkelijk lot [REDACTED], blijkt dat de door de tussenkomende partijen bijgebrachte oorspronkelijke verkavelingsvergunning van 10 juli 1998 reeds voorziet in het mogelijk oprichten van een garage op het oorspronkelijk lot [REDACTED] onder zo goed als dezelfde voorwaarden als in de bestreden beslissing (op 20 meter van voorgevellijn hoofdbouw): het enige verschil is dat een garage op het oorspronkelijk lot [REDACTED] ook "in de hoofdbouw" kan voorzien worden.

De verzoekende partij toont alleszins niet aan dat de door de verkavelingswijziging voorziene inplanting van een garage op 20 meter van de voorgevellijn op de aan haar eigendom palende opgesplitste kavel van het oorspronkelijk lot [REDACTED], zonder mogelijkheid tot incorporatie in de hoofdbouw (zoals in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning), zodanig (meer) geluidshinder zal veroorzaken (dan de in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning al voorziene mogelijkheid tot inplanting van de garage op 20 meter van de voorgevellijn) dat dit als een ernstig nadeel beschouwd kan worden.

De beweerde geluidshinder is integendeel louter hypothetisch, nu ook de oorspronkelijke verkavelingsvergunning de inplanting van een garage op 20 meter van de voorgevellijn aan de eigendom van de verzoekende partij lot [REDACTED] van de oorspronkelijke verkaveling toelaat.

Daarbij komt nog dat beweerde geluidshinder geen gevolg kan zijn van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar eventueel alleen (afhankelijk is) van de tenuitvoerlegging van de nog te verlenen bouwvergunning voor de garage.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 november 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,

                                      met bijstand van

Eddie CLYBOUW,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS